

عروسک خواف

اشترخجویکی از مقام‌های موسیقی محلی شهرستان خواف و به معنای «زنگ شتر» یا «آهنگ شتر» است.

اشترخجو حکایت خاص خودش را دارد. حکایت پیرمرد ساربان است که برای شترهای خود دوتار می‌زد و آهنگ می‌نواخت. او با نوای دوتارش با شترها صحبت می‌کرد. پیرمرد یک شتر پیر داشت که از دیگر شترها قدیمی‌تر بود و با نواهای پیرمرد آشنا. یک‌روز راه‌زنان پیرمرد و شتر پیرش را اسیر می‌کنند و آن‌ها را به ناکجا آباد می‌برند. راه‌زنان در راه از پیرمرد می‌خواهند برای آن‌ها دوتار بنوازند. پیرمرد نیز در گوش شتر آهنگ برگشت را می‌نوازد و زمزمه می‌کند: اوهو پیرو، اوهو پیرو / راها دورو آوا شورو.

شتر پیر که با این آهنگ و این زمزمه آشنا بود، متوجه شد که باید پا به فرار بگذارد. این‌طور می‌شود که پیرمرد و شترانش از راه‌زنان نجات پیدا می‌کنند.

این روزها در خواف، عروسک اشترخجو را می‌سازند، عروسک پیرمردی که با دوتار و لباس محلی، روی شتری سوار شده است.

